

terede dem, forekommer det mig, med synlig Glæde og Tilfredshed. Nu vil jeg selvfølgelig nødig tage for meget af Glæden bort for det ærede Medlem, særlig da han fremstillede sig selv som saadan en godmodig Mand, som der ikke var Spor af ondt i. Det skal dog ikke forstaaes saaledes, at jeg ikke fuldt staaer ved disse Udtalelser. Det gør jeg; jeg mener, de var rigtige, men det ærede Medlem kunde have læst videre i dem, saa havde han fundet Begrundelserne for, at jeg fremsatte dem. Den ene Begrundelse var, at det var nødvendigt at faa en saadan Bevilling, indtil vi fik Ekspropriationsloven gennemført, idet jeg tilføjede, at jeg skulde kende den danske Rigsdag daarligt, om ikke hele Samlingen gik, før vi fik denne Ekspropriationslov gennemført, og derfor mente jeg, det var nødvendigt at faa Bevillingen til Indkøb af Jord i det frie Marked forhøjet, ogsaa fordi man, sagde jeg, og det mener jeg er rigtig, i flere Tilfælde kan købe Jord til nogenlunde rimelig Pris. Jeg nævner det, for at det ærede Medlem ikke skal kunne stille mine Udtalelser op paa saadan en Maade, at de skulde være Udtryk for, at jeg er Modstander af Bestemmelserne om Ekspropriation af Jord til Oprettelse af Husmandsbrug. Jeg ser saaledes paa dette Spørgsmaal, at vi maa sørge for at skabe saadanne Forhold, at de Mænd — og Kvinder med —, der er kvalificerede til at komme i Besiddelse af saadanne Brug, skal have Lejlighed til det. Og det baade for deres egen Skyld og for Samfundets Skyld og ogsaa af Hensyn til Afhjælpsningen af Arbejdsløsheden. Der er saa mange Forhold, der taler for det, hvad jeg ogsaa udviklede den Gang, og derfor tror jeg, at det ogsaa i Fremtiden bliver nødvendigt at have en Ekspropriationsbestemmelse, der kan bruges, naar det Tilfælde indtræffer, at man ikke kan erhverve Jord til rimelig Pris i det frie Marked.

Jeg har hørt det ærede Medlem Hr. Brorsen tale om Jordspørgsmaalet mange Gange, og i hans Udtalelser savner man aldrig Sammenligningen med andre Lande, Henvisningen til, at i vort Land er Jordfordelingen langt bedre end i noget andet Land. Ja, det skal jeg ikke modsige, men det er ikke det afgørende. Det afgørende er for mig, om Jordfordelingen er god nok herhjemme, om der ikke trænges til, at vi forcerer den stærkere. Det kan ikke nytte at henvise til et andet Land, hvor dette Forhold er daarligt. Jeg vil slutte mine Udtalelser med at henvise det ærede Medlem Hr. Brorsen til at tænke paa en Tildragelse, jeg har hørt fra to Gaardmands-

brug. Der var et Gaardmandsbrug, hvor Folkene klagede over, at Kosten var for daarlig. Saa siger Manden til dem: Det kan ikke nytte, at I klager over det, for hos min Nabo, Gaardmanden derhenne, er Kosten ringere. Jeg henstiller til det ærede Medlem at overveje en saadan Udtalelse, naar han vil drage Sammenligninger med andre Lande med Hensyn til Fordelingen af Jord.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Thorhauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Thorhauge: Jeg skal ikke blande mig ind i den Jorddebat, her er ført, men under Forhandlingerne om disse Jordlove lyder det stadig, at de, der søger Jord, skal ind under de samme Vilkaar efter den ene og efter den anden Lov. Derfor tager jeg Ordet for at henstille til den højtærede Landbrugsminister, at det ikke til næste Aar skal gaa, som det gik sidste Aar, at vi faar to forskellige Byggelaan efter de forskellige Love. Jeg henstiller dette i god Tid, for at vi ikke skal komme i den Strid, som vi havde sidste Vinter, da der nemlig efter den ene Lov ydedes 11 000 Kr. og efter den anden Lov 12 500 Kr. Thi saa kan man ikke sige, at de behandles ensartet. Det er denne Henstilling, jeg gerne vil gøre til den højtærede Minister og Finansudvalget, at de i god Tid træffer denne Ordning og træffer den ens for begge Loves Vedkommende.

Zahle: Da mit Parti har en fortræffelig Ordfører (Niels Frederiksen), med hvis Udtalelser jeg er fuldt ud tilfreds, vilde jeg ikke have taget Ordet under denne Forhandling, hvis man ikke havde særlig kaldt mig frem, men da baade det ærede Medlem Hr. Brorsen, som var Ordfører for Venstre, gentagende har kaldt paa mig, og det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen, som baade er min Kollega her i Tinget og Vælger i min Valgkreds, ogsaa har kaldt paa mig, kan De forstaa, at overfor saa betydelige Kræfter maa jeg give efter og alligevel tage Ordet. Jeg skal imidlertid fatte mig kort og holde mig til det, som for mig er det betydningsfuldste i denne Sag.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen i, at man i videst mulig Grad bør komme de Husmænd til Hjælp, som har for liden en Jordlod. Overalt hvor Omstændighederne gør det muligt, bør man det. Men jeg har den Indvending imod det Lovforslag, her er forelagt, at saa længe det ikke i væsentlig Grad ændres paa et Hoved-